

Langfredag

Så tog de Jesus med sig; han bar selv korset og gik ud til det sted, som kaldes Hovedskalsted, og som på hebraisk hedder Golgata, hvor de korsfæstede ham, og sammen med ham to andre, én på hver side, med Jesus i midten. Pilatus havde lavet en indskrift og sat den på korset. Den lød: »Jesus fra Nazaret, jødernes konge.« Den indskrift læste mange af jøderne, for stedet, hvor Jesus blev korsfæstet, lå nær ved byen, og den var skrevet på hebraisk, latin og græsk. Jødernes ypperstepræster sagde nu til Pilatus: »Skriv ikke: ›Jødernes konge‹, men: ›Han sagde: Jeg er jødernes konge‹.« Pilatus svarede: »Hvad jeg skrev, det skrev jeg.«

Da soldaterne havde korsfæstet Jesus, tog de hans klæder og delte dem i fire dele, én del til hver soldat. Også kjortlen tog de; men den var uden sammensyninger, ét vævet stykke fra øverst til nederst; derfor sagde de til hinanden: »Lad os ikke rive den i stykker, men trække lod om, hvem der skal have den.« For sådan skulle det skriftord gå i opfyldelse:

De delte mine klæder mellem sig,

de kastede lod om min klædning.

Det gjorde soldaterne altså.

Men ved Jesu kors stod hans mor, hans mors søster, Maria, Klopas' hustru, og Maria Magdalene. Da Jesus så sin mor og ved siden af hende den discipel, han elskede, sagde han til sin mor: »Kvinde, dér er din søn.« Derpå sagde han til disciplen: »Dér er din mor.« Fra den time tog disciplen hende hjem til sig.

Derefter, da Jesus vidste, at alt nu var fuldbragt, og for at Skriften skulle opfyldes, sagde han: »Jeg tørster.« Der stod et kar fyldt med eddike. De satte så en svamp fyldt med eddiken på en isopstængel og stak den op til hans mund. Da Jesus havde fået eddiken, sagde han: »Det er fuldbragt.« Og han bøjede hovedet og opgav ånden.

Det var forberedelsesdag, og for at legemerne ikke skulle blive hængende på korset sabbatten over – for det var en stor sabbatsdag – bad jøderne Pilatus om, at de korsfæstedes ben måtte blive knust og de døde taget ned. Så kom soldaterne og knuste benene på den første og på den anden, som var korsfæstet sammen med Jesus. Da de kom til Jesus og så, at han allerede var død, knuste de ikke hans ben, men en af soldaterne stak ham i siden med et spyd, og der kom straks blod og vand ud. Den, der har set det, har vidnet om det, for at også I skal tro – og hans vidnesbyrd er sandt, og han ved, at han taler sandt. Dette skete, for at det skriftord skulle gå i opfyldelse:

»Ingen af hans knogler må blive knust.« Og atter et andet skriftord siger: »De skal se hen til ham, de har gennemboret.«

Joh. 19,17-37

Hele verdens konge

MOGENS G JENSEN

Tanken

Korsfæstelsen var den mest ydmygende straf, man kunne tænke sig i antikken. Sådanne henrettede romerne slaver og oprørere. Ganske vist var døden målet, men korsfæstelsen tjente til meget mere. Den skulle fratage den dømte al ære, og han skulle være en advarsel til alle, som pønsede på oprør imod romermagten. Og Jesus blev netop korsfæstet sammen med to forbrydere, som om han selv var en forbryder.

Troen

Pilatus og Jesus mødes. To vidt forskellige mænd. Pilatus er rustet til tænderne med rå styrke. Pilatus er en mand, der er klatret op ved at trampe hen over både egne og andres følelser, som er flygtet fra sit indre og nu kun lever udvendigt. Kampen for at gribe og beholde magten har gjort ham blind for virkeligheden, og for tusinde gang undviger han sin samvittighed med et skuldertræk og spørger: 'Hvad er sandhed?'

Jesus har også haft utallige anledninger til at flygte, men gjorde det ikke. Han kunne let have undgået at havne i denne ydmygende situation, han nu befandt sig i. Men hans livsvej handlede om noget andet end egen sikkerhed. Striden er allerede blevet udkæmpet. Det blev den i Getsemane Have, hvor han alene kæmpede med sig selv og overlod sit liv i sin fars hænder og sagde: 'Din vilje ske.' Derfor står han nu over for den mand, som menneskeligt set er ham uendeligt overlegen. Har Pilatus mon indset, hvem han står overfor, da han endelig trods de jødiske ledere og står ved det, han har ladet skrive: 'Jøderne konge.' Pilatus sagde nemlig: 'Hvad jeg skrev, det skrev jeg.' Er Pilatus her ved at stoppe med sine egne undskyldninger? Er han her ved at se virkeligheden i øjnene og standse flere flugtforsøg?

Jesus bliver bl.a. dømt for at sætte sig op imod kejseren i Rom. Meget tyder på, at de soldater, der henrettede Jesus, iscenesatte hans lidelse og død som en parodi på en feltherres triumftog efter et vundet slag. De iklæder ham en soldaterkappe, giver ham en tornekrone på hovedet og et scepter i hånden og tilbeder og håner ham. Via Dolorosa er som en sejrherres vandring til Rom under hyldest og jubel. Og korset er den trone, Jesus får lov til at bestige. Foran denne trone møder folk op for at hylde ham som konge. Og når triumfatoren så endelig kommer til Rom, bliver der bragt et offer. Jesus bliver selv offeret.

Midt i denne fornedrelse, midt i denne totale foragt for Jesus som menneske, fortæller evangeliet os, at hans vandring til Golgata netop er et triumftog. For på korset afvæbnede Jesus Djævelen og alle hans onde magter. Djævelen tror, at han endegyldigt har besejret Gud. Djævelen triumferer og tager sejren på forskud. Men netop ved at gå ind i døden, sprænger Jesus døden indefra. På korset vinder Jesus forløsning for hele menneskeslægtens synd. Det er Guds vilje, at Jesus skal rammes af Guds vrede over synden. Og Jesus bøjer sig lydigt ind under Guds vilje. Og gennem denne lydighed mod Faderens vilje vinder Jesus retten til at kalde sig ikke blot jødernes konge, men hele verdens konge.

Betydningen af Jesu død kommer stærkt frem i Jesu samtale med den ene af de to forbrydere, der bliver korsfæstet sammen med Jesus. Den ene forbryder vender sig til Jesus med en bøn: 'Husk på mig, når du kommer i dit rige.' Han må have følt glæden overvinde smerterne og skammen, da han hører Jesu svar: 'Sandelig siger jeg dig, i dag skal du være med mig i Paradis'.

Det var netop for denne forbryder, at Jesus udholdt spotten, pinslerne, hånen og ydmygelsen på korset. Og han gjorde for dig og mig. Nu kan han derfor byde os velkommen i himlen hos sin far.

En dag i august for nogle år siden skete der noget usædvanligt i Vestre fængsel i København. En ung mand på 22 år lod sig konfirmere i fængslets kirkerum. Lyset strømmer ind ad de høje vinduer og ned på hans familie, som sidder der. Fængslets kirkekor synger Brorsons 'Jesus os til trøst og gavn.' Selv træder han op til alteret med dets lille krucifiks. Og sammen med fængslepræsten fremsiger han trosbekendelsen og bekræfter sin dåb og sin kristne tro. Det var første gang i fængslets historie, at en indsat blev konfirmeret.

'Det var fint og godt,' sagde den unge mand. 'Men ikke godt nok. Jeg fik ikke det ud af det, jeg havde håbet på: at få den fulde tilgivelse. Jeg har stadig nogle problemer.'

'Få den fulde tilgivelse'. Den har han fået, uanset om han fortsat har nogle problemer. Hvad er det, den unge mand ikke helt har forstået? Jo, det er, at han blot som den ene røver skal bede: 'Husk på mig.' Det er jo nemlig sådanne syndere som den indsatte unge mand, Jesus bar korset for. Kunsten for den ny-konfirmerede indsatte og alle os andre er at gribe om Jesu ord i tro, når han siger til os: 'I dag skal du være med mig i Paradis'.

Udfordringen

Har du forstået rækkevidden og den kolossale betydning, Jesu død på korset har?